

РЕШЕНИЕ

№ 3059

гр. София, 09.05.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, X КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 12.04.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Весела Цанкова

ЧЛЕНОВЕ: Калинка Илиева

Мирослава Йорданова-Великова

при участието на секретаря Станислава Данаилова и при участието на прокурора Първолета Станчева, като разгледа дело номер **1697** по описа за **2024** година докладвано от съдия Мирослава Йорданова-Великова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - чл. 228 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба от Л. Д. Г. срещу Решение № 3393/14.07.2023 г., постановено по НАХД № 6548/2023 г. по описа на Софийски районен съд (СРС). В касационната жалба са изложени доводи за нарушение на материалния закон - касационно основание по смисъла на чл. 348, ал. 1, т. 1 от Наказателнопроцесуалния кодекс (НПК) във вр. с чл. 63в ЗАНН. Иска се отмяна на обжалваното решение и постановяване на друго по съществуващото на спора, с което да бъде отменен издаденият електронен фиш.

Съдът е сезиран и с частна жалба подадена от Л. Д. Г. срещу Определение №3391/12.10.2023г. постановено по НАХД № 6548/2023 г. по описа на Софийски районен съд.

В съдебно заседание не се явява касаторът и негов процесуален представител.

В съдебно заседание ответникът се представлява от юрк. С., който изразява становище за неоснователност на касационната жалба. Претендира разноси за юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение, че касационната жалба е неоснователна.

Административен съд София град, X касационен състав намира, че жалбата е подадена в срока по чл. 211 АПК от надлежна страна с правен интерес от оспорването, поради което е допустима. Разгледана по същество, същата е неоснователна.

С обжалваното решение е потвърден електронен фиш /ЕФ/ Серия К №5852425, издаден от СДВР, с който на основание чл.189, ал. 4, вр. чл. 182, ал. 4, вр. с чл.182 ал.4 вр. ал.1 , т. 2 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/, за нарушение на чл. 21, ал. 1 ЗДвП на частна жалба подадена от Л. Д. Г. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 100 лева.

За да постанови този резултат, от фактическа страна СРС е установил следното:

На 21.04.2022г. в 13.21 часа в [населено място] по бул.“История Славянобългарска,, района до №4 с посока на движение от [улица]към [улица], при ограничение на скоростта 50 км/ч.,управлява лек автомобил Нисан,модел „Пулсар“, с рег. [рег.номер на МПС] скорост на движение 64 км/ч., установена след отчитане на допустима грешка в полеви условия -3 км/ч при измерена скорост до 100 км/ч.,като по този начин е превишил разрешената скорост с 14 км/ч. Извършеното е квалифицирано като нарушение ,поради което е издаден процесният ЕФ.

Районният съд е обусловил изводи, че в административнонаказателното производство не е допуснато съществено нарушение на процесуалните правила, правилно е ангажирана административнонаказателната отговорност на Л. Д. Г. за извършеното нарушение на чл. 21, ал. 1 ЗДвП, като е потвърдил НП, тъй като не са налице основания за неговата отмяна или изменение.

Решението на СРС е правилно.

Касационната инстанция възприема изцяло, съобразно чл. 220 АПК, вр. с чл. 63в ЗАНН, установената от СРС фактическа обстановка. Противно на твърдяното в касационната жалба, районният съд подробно е обсъдил представените с административнонаказателната преписка доказателства и обстойно е анализирал приложимите материалноправни норми и е постановил решение в съответствие с материалния закон.

След проверка за собствеността на заснетия автомобил, въз основа на данните от видеоконтрола е издаден оспорения ЕФ, с който на основание чл.189, ал. 4, вр. чл. 182, ал. 4, вр. с чл.182 ал.4 вр. ал.1 , т. 2 от Закона за движение по пътищата , на касатора е наложено административно наказание "глоба" в размер на 100,00 лв. за нарушение по чл. 21, ал. 1 от същия закон.

От представените по делото писмени доказателства безспорно се установява, че посоченото в електронния фиш техническо средство, с което е измерена, фиксирана, отчетена и заснета скоростта на движение на управлявания от касатора автомобил, е одобрен тип автоматизирано техническо средство за измерване съгласно Закона за измерванията, което установява и автоматично заснема и записва нарушението /превишението на скоростта/; датата и точния час на нарушението и регистрационния номер на МПС.

СРС е приел, че административно наказващият орган правилно е приложил материалния закон, а именно чл.21, ал.2 от ЗДвП, и санкционната такава чл.189, ал. 4, вр. чл. 182, ал. 4, вр. с чл.182 ал.4 вр. ал.1 , т. 2от ЗДвП, като е определено административно наказание "глоба" в размер - 100 лв..

При постановяване на обжалваното решение не са допуснати нарушения на процесуални правила. СРС е формирал изводите си, след като е обсъдил значимите за

разрешаването на спора обстоятелства, всички доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, като е изложил мотиви по всички наведени от жалбоподателя доводи и възражения. Съдът е изпълнил задължението си за изясняване на обективната истина, чрез приобщаването на допустими и относими доказателства. Не се констатират съществени процесуални нарушения в хода на въззивното производство, които да са засегнали правото на защита на касатора.

В случая е налице нарушение, установено с мобилна радарна система, като в електронния фиш са описани всички негови съставомерни признаци. Нарушението е безспорно установено от приложения снимков материал от техническо средство, като в случая скоростта е била ограничена до 50 км/ч, а същата е била превишена от водача. Мястото на нарушението като задължителен реквизит на ЕФ е посочено ясно и точно. Безпротиворечиво е посочено, че посоката на движение на автомобила на касатора е [населено място] по бул.“История Славянобългарска „района до №4 с посока на движение от [улица]към [улица]. Номер 4 е посочен като ориентир, чрез който се установява къде точно/в коя част от бул.“История Славянобългарска е мястото на нарушението. Правото на защита на Г. не е нарушено, тъй като мястото на нарушението, а и нарушението са описани ясно, точно и разбираемо. Касационната инстанция намира, че ЕФ съдържа всички реквизити, предвидени в чл. 189, ал. 4 ЗДвП. На базата на всички събрани по делото доказателства, правилно въззивният съд е приел, че на датата, отразена по електронния фиш, описаният в него лек автомобил е извършвал движение с превишена скорост, което обстоятелство е установено с техническо средство с издадено удостоверение за одобрен тип от БИМ и преминало успешно последваща проверка.

По делото са безспорно установени обективните признаци на нарушението, поради което на основание чл. 188, ал. 1, изр. 1 ЗДвП законосъобразно е ангажирана административнонаказателната отговорност на касатора.

Неоснователно е възражението на касатора за приложение на разпоредбата на чл.34 ал.3 от ЗАНН, тъй като регламентираният срок с чл.34 ал.1 и ал.3 от ЗАНН се еотносим към АУАН, респ. НП и не се отнася към издаването на електронен фиш. Правилно въззивният съд е приел, че не е изтекъл и абсолютният давностен срок на осн. чл.80, ал.1, т.5 от НК към момента, който е четири години и половина, считано от датата на извършване на нарушението и това предстои на 21.10.2024г.

По тези правни съображения, касационната инстанция приема, че процесното решение е правилно и при условията и по реда на чл. 221, ал. 2 АПК следва да бъде оставено в сила.

При този изход на делото и на основание чл. 63д, ал. 1 и 4 ЗАНН основателна е претенцията на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 лв., определено на основание чл. 37 от Закона за правната помощ /ЗПП/ във вр. с чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ и съобразено с фактическата и правна сложност на спора.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2, предл. първо АПК във вр. с чл. 63в ЗАНН, Административен съд София град, X касационен състав:

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 3393/14.07.2023 г., постановено по НАХД № 6548/2023 г. по описа на Софийски районен съд.

ОСЪЖДА Л. Д. Г. с ЕГН [ЕГН] да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи сумата от 80 /осемдесет/ лева разноси по делото.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.